

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że niezgodny z nim jest przepis krajowy, taki jak będący przedmiotem postępowania głównego, na mocy którego zgodnie z umową, której zawarcie nie jest obowiązkowe, przedsiębiorstwo farmaceutyczne, dokonujące płatności na rzecz państwowej instytucji ubezpieczeń zdrowotnych na podstawie obrotów uzyskanych z produktów leczniczych i w związku z tym niezachowujące pełnej zapłaty za wspomniane produkty, nie ma prawa do obniżenia podstawy opodatkowania a posteriori wyłącznie ze względu na fakt, że płatności nie są dokonywane w sposób określony wcześniej w jego polityce handlowej lub głównie w celach promocyjnych?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że niezgodny z nim jest przepis krajowy, taki jak będący przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którym w celu obniżenia podstawy opodatkowania a posteriori wymagana jest faktura wystawiona na osobę uprawnioną do zwrotu, wykazująca dokonanie transakcji uprawniającej do wspomnianego zwrotu, jeżeli transakcja, która pozwala na obniżenie podstawy opodatkowania a posteriori, jest poza tym należycie udokumentowana, opiera się na danych możliwych do późniejszego zweryfikowania, częściowo publicznych i autentycznych oraz umożliwia prawidłowe pobranie podatku?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 9 listopada 2019 r. – NJ / Országos Idegenrendészeti
Főigazgatóság**

(Sprawa C-740/19)

(2020/C 95/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NJ

Strona pozwana: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 47 karty praw podstawowych i art. 31 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie procedur”) – w świetle art. 6 i 13 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka – należy interpretować w ten sposób, że jest możliwe, aby państwo członkowskie zapewniło prawo do skutecznego środka prawnego, nawet w przypadku gdy jego sądy nie mogą zmieniać decyzji wydanych w ramach procedur azylowych, ale mogą jedynie stwierdzić nieważność tych decyzji i zobowiązać organ administracyjny do przeprowadzenia nowego postępowania?
- 2) Czy art. 47 karty praw podstawowych i art. 31 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie procedur”) – w świetle art. 6 i 13 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka – należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie państwa członkowskiego ustanawiające jeden wiążący termin 60 dni łącznie dla sądowych postępowań azylowych, niezależnie od jakichkolwiek indywidualnych okoliczności i bez uwzględnienia szczególnych okoliczności sprawy oraz ewentualnych trudności dowodowych, jest zgodne ze wspomnianymi przepisami?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).